

медичними радниками командної структури НАТО робить свій внесок у процес оборонного планування НАТО. Він спрямовує розробку нових концепцій медичного забезпечення операцій, зосереджуючись на багатонаціональній охороні здоров'я, модульності медичних закладів та партнерстві.

Важливу роль у діяльності COMEDS відіграє цивільно-військове співробітництво. Представники COMEDS керували наданням клінічної допомоги пацієнтам у військових та цивільних лікарнях, були співавторами національних клінічних настанов щодо COVID-19 та керували відповідями військової допомоги цивільній владі (МАСА), включаючи передачу пацієнтів критичної допомоги та мобільні центри тестування. Цивільно-військове співробітництво залишається значною частиною національного реагування в багатьох країнах, і резервісти відіграють ключову роль як «посли та перекладачі» між військовими та цивільними організаціями. Встановлення і підтримка добрих відносин між відповідним військовим і цивільним керівництвом має вирішальне значення для ефективного прийняття рішень і співпраці.

Робочі групи та групи експертів COMEDS підтримують цивільні органи влади безпосередньо через військово-медичних експертів. Багатонаціональні організації, такі як MilMed COE та ММСС/ЕМС, надають державам експертний аналіз та додаткові координаційні можливості. COMEDS у співпраці з Організацією НАТО з науки і технологій (STO) і Комітетом стійкості вже давно лідирує в ініціюванні дослідницьких програм, що мають медичне значення, тому допомагає державам впроваджувати медичні дослідження і застосовувати результати інновацій.

Консультативна рада COMEDS Futures (CFAB) у співпраці з STO та Командуванням ОЗС НАТО з питань трансформації (АСТ) з питань розбудови медичних спроможностей підтримує підготовку до майбутніх військово-медичних викликів. Майбутні події, кризи або конфлікти, з якими НАТО може зіткнутися протягом наступних років, безпосередньо турбують військово-медичну спільноту. Нові і проривні технології (EDT) визначаються як технології або наукові відкриття, вплив яких на оборонні, безпекові та корпоративні функції Альянсу не зовсім зрозумілий і, як очікується, матиме значний вплив на НАТО в період 2020-2040 років. Розвиток EDT надає НАТО можливість переосмислити свій підхід до операцій, в тому числі з метою збереження технологічної переваги у військово-медичному забезпеченні.

COMEDS залишається відданою справі служіння НАТО і окремим державам у вирішенні цих майбутніх викликів нестабільного, невизначеного і складного характеру. COMEDS, як ключовий координаційний орган, продовжуватиме надавати підтримку у визначенні та розробці нових інструментів, шляхів та рішень для оснащення Альянсу гнучкою, чуйною, ефективною, інноваційною та оптимізованою медичною підтримкою.

Список використаних джерел:

1. Military medical support. URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_49168.htm?selectedLocale=en

УДК 351

**Тюрін С. Г., аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування
Науковий керівник: Марутян Р.Р., д.держ.упр., доц., доцент кафедри Глобальної та національної безпеки**

(Навчально-науковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, м. Київ, Україна)

КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАГРОЗ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

У межах інституційного підходу національна безпека, визначає здатність нації, до

самозбереження, самовідтворення та розвитку. Людина суспільство та держава є одночасно суб'єктами та об'єктами забезпечення національної безпеки, а реалізація національних інтересів є необхідною умовою забезпечення даної безпеки.

Інституційні загрози національній безпеці являють собою об'єктивно та суб'єктивно існуючу можливість руйнування національного суверенітету та державності, самотутньої культури та способу життя, традиційних форм ідентифікації людини та нації будь-якими засобами: політичними, юридичними, соціокультурними, терористичними та воєнними.

Загрози національній безпеці знаходять свій прояв на регіональному рівні, вимагаючи комплексу відповідних заходів з моніторингу та реагування на них. Загрози – це небезпеки, що практично реалізуються. Під загрозою розуміють потенційно можливу подію, дію (вплив), процес або явище, які можуть спричинити шкоду чиймось інтересам. У цьому контексті Н. Різник зауважує, що загроза виникає у тому випадку, коли відбувається безпосередня дія негативних факторів впливу на стан безпеки досліджуваного об'єкта, порушуючи його рівновагу [1, с. 122].

Ефективна протидія загрозам національній безпеці України на регіональному рівні пов'язана з необхідністю їх класифікації, що слугує засобом систематизації та формування перспективних планів протидії конкретним негативним проявам.

Численні класифікації загроз національній безпеці характеризуються різними класифікаційними ознаками, серед яких виділяються: суб'єктні (загрози безпеки особистості, суспільству, державі, нації тощо), діяльнісні (військова, економічна, правова, політична, демографічна, культурна, релігійна), ціннісні (свобода, солідарність, справедливість, рівність, толерантність тощо).

У теорії науки державного управління загрози національній безпеці класифікуються таким чином: за місцезнаходженням джерела небезпеки (зовнішні та внутрішні загрози); за масштабами можливих наслідків (загальнонаціональні, регіональні, локальні, поодинокі); за ступенем сформованості загрози (потенційні, реальні); за ступенем суб'єктивного сприйняття (завищені, занижені, мінімальні, адекватні); за сферами життєдіяльності (загрози в економічній, політичній, оборонній, міжнародній, соціальній, інформаційній, науково-технічній, екологічній, культурній і духовній сферах). Отже, відповідно до фундаментальних дослідницьких основ наукового аналізу – принципів об'єктивності, системності й цілісності, функціоналізму та причинності розробники документів, у яких визначаються загрози національній безпеці, повинні були врахувати всі ці класифікації [2, с. 35–36].

Далеко не всі теоретичні підходи до класифікації знаходять своє відображення у законодавчих актах. Відповідно, аби практично здійснити класифікацію загроз національній безпеці України на регіональному рівні використаємо аналіз діючих нормативно-правових актів у відповідній сфері.

В першу чергу йдеться про Закон України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. Відповідно до нього загрози національній безпеці України - явища, тенденції і чинники, що унеможливають чи ускладнюють або можуть унеможливити чи ускладнити реалізацію національних інтересів та збереження національних цінностей України.

У зазначеному законі йдеться про такі види загроз національній безпеці в цілому:

- воєнні загрози (пункт 2 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України»);
- загрози невоєнного характеру (пункт 4 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України»);
- реальні та потенційні загрози (пункт 9 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України»);
- загрози кібербезпеці України та потенційно можливі кіберзагрози (пункт 21 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України»);

- воєнно-політичні загрози та виклики (пункт 22 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України»);
- актуальні загрози (пункт 23 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України»);
- актуальні воєнно-політичні загрози та виклики (пункт 24 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку України») [3].

Водночас, у Стратегії національної безпеки України йдеться про «поточні та прогнозовані загрози національній безпеці та національним інтересам України з урахуванням зовнішньополітичних та внутрішніх умов» [4], у Стратегії воєнної безпеки України про «загрози нападу, небезпеки державній незалежності України» [5], а у Стратегії кібербезпеки України про «кібербезпеку» [6].

Стає очевидним, що закріплені на нормативному рівні підходи є недостатніми та практично не включають регіональних особливостей, що призводить до можливого виходу з під моніторингу та контролю окремих загроз та викликів.

Наприклад, абсолютно не враховуються такі виклики, як: *колабораційні та корупційні загрози, загрози явні та приховані, зовнішні та внутрішні загрози з врахуванням регіональної специфіки та особливого положення регіону.*

Зазначене дозволяє наголосити на необхідності продовження дослідження питання класифікації загроз національній безпеці України на регіональному рівні з метою формування ефективного механізму забезпечення безпеки як систему організаційно-економічних та правових заходів впливу на запобігання загрозам.

Список використаних джерел:

1. Різник Н. С. Теоретичні засади формування системи діагностики економічної безпеки банку. *Вісник Харк. нац. техн. ун-ту сільськогосподарства : Економічні науки*. Х. : ХНТУСГ, 2007. Вип. 66. С.118–123.
2. Підходи щодо визначення рівня загроз національній безпеці в політичній сфері / Г. П. Ситник та ін. ; за заг. ред. Г. П. Ситника. Київ : НАДУ, 2014. 56.
3. Про національну безпеку України : Закон України від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#n355>.
4. Про Стратегію національної безпеки України. Указ Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392/2020#n12>
5. Про Стратегію воєнної безпеки України. Указ Президента України від 25 березня 2021 року № 121/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/121/2021#n15>
6. Про Стратегію кібербезпеки України : Указ Президента України від 26 серпня 2021 року № 447/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/447/2021#n12>

УДК 35:3.084(477)

Фаст Д.Є. аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування кафедри управління та адміністрування

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

Науковий керівник: Липовська Н.А., д.держ.упр., професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

ІДЕОЛОГІЯ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ У США

Квітессенція ідеї служіння закладена у заклику прес-секретаря Джона Ф. Кеннеді до американського народу: «Не питайте, що ваша країна може зробити для тебе – запитай, що ти можеш зробити для своєї країни» [1].